

frankede til 2, og vi have saaledes nu 2 Sats for et frankeret Brev og 2 for et ufrankeret Brev. Forslaget gaar nu ud paa at gjøre dette Skridt heelt ud, saaledes at man indskrænker Tarten til en eneste Sats for et frankeret og en eneste Sats for et ufrankeret Brev, saaledes at ethvert frankeret Brev, hvilken Vægt det end har — naturligvis under den Vægt, hvor det ophører at være Brev, nemlig et halvt Pund — kan gaae over hele Landet for et 4 Skillinges Frimærke, hvorimod et ufrankeret Brev overalt i Landet foreslaaes at skulle koste 8 Sk. Det Første er en Forholdsregel, som jeg troer maa anerkjendes for at være i høj Grad i det corresponderende Publicums Tær, idet der nemlig meget ofte kan opstaae Tvivl, som man ikke altid kan faae løst, om et Brev veier over eller under 3 Dvint; efter Forslaget behøver man ikke mere at tænke derpaa, man kan trostigt sende Brevet af med det ene Frimærke, uden at behøve at forvise sig i den Henseende. Det Forslag, at et Brev, naar det er ufrankeret, skal koste 8 Sk., er i Overensstemmelse med, hvad vi have vedtaget i vore Forhold til Udlandet. I de Postconventioner, som i de senere Aar ere afsluttede, har det bestandig mere og mere gjort sig gjældende, at et ufrankeret Brev koster det Dobbelte af et frankeret. Det er af Vigtighed for Postvæsenet, at Frankeringen mere og mere bliver gennemført, da det forvolder en betydelig større Uleilighed for Postvæsenet, naar et Brev ikke er frankeret, saaledes at Modtageren skal betale det. — Den samme Moderation, som herved kommer frem for de egentlige Breve, fremkommer ogsaa for den Art Forsendelser, som kun uegentlig kunne henregnes til Breve, nemlig de saakaldte Korsbaandsforsendelser, Forsendelse af trykte Sager, Monstere og andre lignende Ting, som paa denne Maade have kunnet forsendes for den halve Betaling af et Brev, nemlig 2 Sk., naar det var enkelt, og 4 Sk., naar det var dobbelt. Ogsaa for disse Forsendelser bliver der foreslaaet

en eensartet Tær. Det er altsaa det Forslag, der gjælder med Hensyn til Breve, og jeg skal kun tillade mig at tilføie, at dersom dette Forslag skulde vinde Rigsdagens Bifald, vil Danmark, saavidt mig bekjendt, være det første Land, som har indført en eensartet Brevporto for alle Breve. — Den næste Tariffats angaaer Pengebreve. Ogsaa med Hensyn til disse er der foreslaaet en betydelig Simplification, saaledes nemlig, at et Pengebrev uden Hensyn til Afstand, Vægt eller noget Saadant skal betales med en eensartet Porto af 8 Sk. med et Tillæg af 4 Sk. for hvert 100 Rd., som Brevet indeholder. Dette berøer paa et nyt Princip for Værdiportoer, der iøvrigt allerede tydelig kan spores i de Lovbestemmelser, som i de senere Aar ere givne under Rigsdagens Medvirksomhed. Hele det Grundlag, hvorpaa man nemlig tidligere har støttet Værdiportoer, idet man har betragtet den som et vederlag for det forøgede Arbejde, den forøgede Beføstning osv., som Postvæsenet har ved en saadan Værdiforsendelse, eller som en ligefrem Afgift deraf, er gaaet over til at betragtes under en ganske anden Synsvinkel, nemlig som en Assurance. Idet nemlig Postvæsenet paatager sig at besørge Pengebrevet, indstaaer det tillige for Indholdet, hvilket jo nærmest maa betragtes som en Assurance af Beløbet, og hvorfor der altsaa vil være at betale en saadan lav Assurancepræmie som 4 Sk. af 100 Rd. Hele dette Forhold er udførlig udviklet i de trykte Motiver til Lovforslaget, og jeg troer, man vil erkjende, at det er den egentlig rette Grundsaetning at støtte sig paa ved Fastsaetelsen af Værdiportoer. — Hvad dernæst angaaer Betalingen for Palfesager, da søger Lovforslaget ogsaa i saa Henseende at gennemføre en stor Simplification. Ved den sidste Forandring i Palfepostarten nærmere man sig allerede henimod det System, hvorefter en Palf ikke skal taxiferes forskjelligt efter den forskjellige Afstand, hvort den skal forsendes, men man tog dog ikke Skridtet heelt ud; man tog det kun